

[Korsgaard.]

der for mig ingen Tvivl om, men det er jo ellers ikke den Lære, Det radikale Partis Talsmænd er tilbøjelige til at fremsætte. Hvis en af Hensigterne med den nye Ejendomsskat er i visse Kommuner med høj Skatteprocent af faa den personlige Skat ned, tror jeg ogsaa, man har Lov til at sige, at i ikke ret mange Tilfælde vil Loven virke saaledes, at navnlig de højest beskattede og de højere beskattede faar Lettelse, jeg tror næsten at turde sige tværtimod. Bortset herfra maa jeg sige, at der er vel ingen, som vil benægte, at naar hele det Udligningsproblem, her ligger til Behandling, er fremme nu, hidrører det i ikke ringe Grad fra, at paa mange Steder er Landejendoms-skatterne, navnlig i Forhold til Erhvervets Afkastningsevne, blevet saa høje, at det var et ubaaleligt Tryk, og dette Forslag her skulde for saa vidt bøde herpaa. Nu tør jeg naturligvis ikke benægte, at Ejendomsskatterne i visse Kommuner kan være saa store, at der ved dette Lovforslag kan naas en Lettelse, men som — jeg ved ikke, om jeg skal sige — noget af en Matematiker maa jeg have Lov til at bemærke, at det dog vist er en besynderlig Maade at lette Ejendoms-skatter paa først at paalægge en ny Ejendomsskat; jeg tror ogsaa, det ved rent tal-mæssige Beregninger vil vise sig, at en saadan Ejendomsskat, for at der virkelig skal kunne naas en Lettelse af nogen nævneværdig Betydning, skal være overmaade høj. Derfor tror jeg, at den Hensigt, Lovforslaget i hvert Fald efter min Opfattelse ogsaa har: at lette Ejendomsskatterne, saaledes at det virkelig betyder noget for væsentlige Dele af Landet, absolut ikke naas herigennem. Alene dette synes mig at være i høj Grad et Minus i Retning af Lovens Virkning.

Til Behandling er jo 6 Lovforslag, og det er jo det, der giver den behagelige Adgang til at tale længe, i hvert Fald den behagelige Ret. Jeg skal omtale to af Forslagene, nemlig det, der vedrører de personlige Skatter, og det, der vedrører Udligningen, idet jeg ikke tror, at jeg vil komme nævneværdig mere tilbage til den anden Del af Beskatningen, nemlig Ejendomsbeskatningen, men i alt væsentligt vil holde mig til den personlige Skat. Jeg vil da begynde med Forslaget om personlig Skat til Kommunen og sige, at det er vel nøjagtigt det samme Forslag, vi har haft til Behandling her før. Jeg har udtalt mig om det før og skal ikke komme væsentligt ind paa en Del af de mindre Ting, jeg var inde paa ved tidligere Lejligheder, men jeg vil dog for

øvrigt gerne, inden jeg gaar ind paa den personlige Skat, slaa fast, hvilke Skatter, hvilke direkte Personskatter vi nu efterhaanden faar eller kan faa, henholdsvis efter bestaaende Lov, hvis en og anden Ting udvikler sig paa en bestemt Maade, eller efter bestaaende Love, hvis de her foreliggende Forslag bliver vedtaget.

Dér har vi da først af direkte Skatter den direkte Skat til Staten, og den er jo blevet udvidet til at være noget mere, end den tidligere var tænkt. Vi ved, at der i Forbindelse med Amtsskatterne kan komme et væsentligt Paalæg her, naar Ejendommenes Forrentning er nede under et vist Punkt, ja, efter den Forrentning, der er nu, er det vist godt og vel 5 Mill. Kr., som den direkte Beskatning maa bære til Amtsskatterne i Henhold til denne Lov af 1933, en Lov, som de Konservative lykkeligvis ingen Andel har i, en Lov, der er permanent og for saa vidt maa virke saa længe, den gælder.

Af lignende Art, men med den store Forskel, at den kun gælder eet Aar, er jo Loven om Kornpuljen, hvor Det konservative Parti jo har sit Medansvar. Jeg mener imidlertid, at der er meget stor Forskel paa, om en Lov kun gælder eet Aar, eller den er permanent, og jeg mener yderligere, at man har Lov til at sige, at da man vedtog Forslaget om Kornpuljen, laa Forholdene saaledes, at man maatte antage, at det mere var Teori, at man kunde komme til at betale gennem den direkte Beskatning, end det var noget, der havde Realitet. Jeg kan jo ikke benægte, at som Tingene har udviklet sig, er det ikke udelukket, at det kan blive en Realitet. Man har yderligere villet knytte hertil Hjælp til fattige Kommuner, et Beløb paa vist 6 Mill. Kr., maaske det endda er forhøjet lidt, Vinterhjælpen, som vistnok kræver et lignende Beløb, og paa et eller andet socialt Lovforslag mener jeg at kunne huske, at Socialministeren har et Forslag om 1 Mill. Kr. ekstra.

Altsaa, den direkte Beskatning til Staten er i Virkeligheden blevet belastet med en hel Række af Ting, og det saaledes, at som Forholdene i Øjeblikket er, ved i Virkeligheden ingen, hvor Stigningen ender. Det er altsaa næsten som den københavnske Indkomstskat, hvor man efter Omstændighederne kan forhøje Grundbeløbet, altsaa de Takster, der staar i Skatteloven af 1922, med 10, 20, 30 pCt., eller hvad det nu kan blive til. Da vi jo ved, at Statsskatteskalaen ender med 25 pCt., ganske vist kun over for Skatteydere med en høj Indtægt, vil det